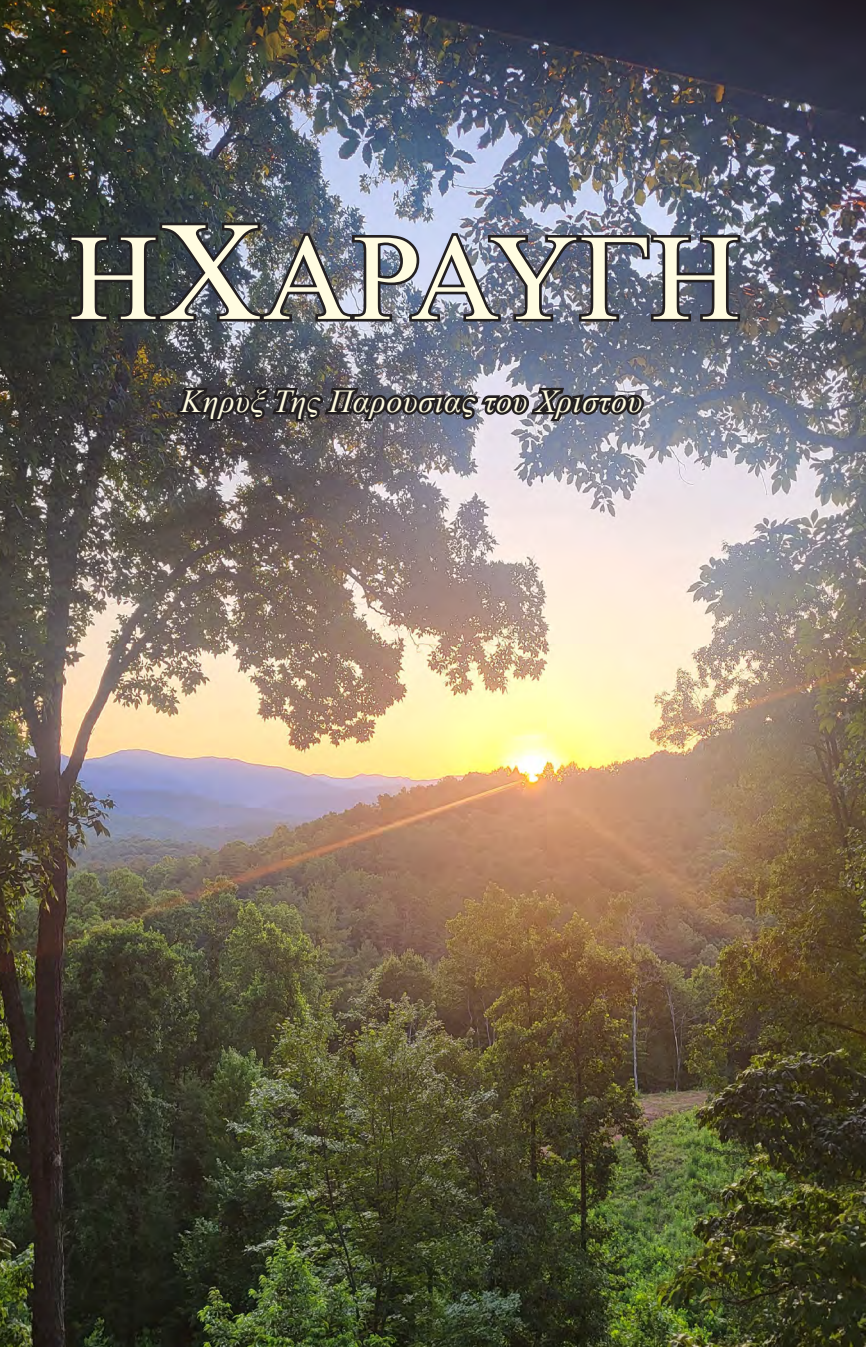

ΗΧΑΡΑΥΓΗ

Κηρύξ Της Παρουσίας του Χριστού

Η ΧΑΡΑΥΓΗ

ΕΤΟΣ 89 ον Αριθμός έκδοσης 6
Νοέμβριος – Δεκέμβριος 2023

Περιεχόμενα του παρόντος
τεύχους

Dawn Bible Students Association
Η Χαραυγή
PO Box 521167
Longwood, FL 32752 U.S.A
www.dawnbible.com/gr

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ

Από της κώμης Βηθλεέμ 2

ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΒΙΒΛΙΚΕΣ ΣΠΟΥΔΕΣ

Το Ευαγγέλιο Ανοιχτό προς τους

Εθνικούς 15

Η αγάπη εκπληρώνει τον νόμον 18

Περπατώντας εν Χριστώ 21

Να εποικοδομείτε ο ένας τον άλλον 24

Η ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΔΟΓΜΑ

Η Τεχνητή Νοημοσύνη εναντίον του

Νου του Θεού 27

Όλα τα δικαιώματα κατοχυρωμένα. Παρακαλούμε να μάς ενημερώσετε άμεσα για τυχόν αλλαγή της διεύθυνσής σας. Εσωκλείεται ένα έντυπο συνδρομής του περιοδικού και παρακαλείστε να το αποστείλετε σε εμάς μαζί με τη νέα σας διεύθυνση.

The Dawn - Greek Edition

November-December 2023

Πρώτα εκτυπώνονται 1934

Printed in USA

Από της κώμης Βηθλεέμ

*«Δεν είπεν η γραφή ότι εκ
του σπέρματος του Δαβίδ
και από της κώμης
Βηθλεέμ, όπου ήτο ο
Δαβίδ, έρχεται ο Χριστός;»
— Ιωάννης 7:42*

ΤΟ ΕΝΑΡΚΤΗΡΙΟ
εδάφιο μας ειπώθηκε από
τους ανθρώπους στην εποχή
του Ιησού που είχαν δει τα
μεγάλα του θαύματα και
είχαν ακούσει τις διδασκαλίες
του περί αγάπης, καλοσύνης
και ελπίδος. Δηλώνοντας ότι

ο Χριστός, ο Μεσσίας, επρόκειτο να βγει από τη Βηθλεέμ, αναμφίβολα θυμήθηκαν τα προφητικά λόγια του Μιχαία, ο οποίος έγραψε: «Και συ, Βηθλεέμ Εφραθά, η μικρά ώστε να ήσαι μεταξύ των χιλιάδων του Ιούδα, εκ σου θέλει εξέλθει εις εμέ ανήρ διά να ήναι ηγούμενος εν τω Ισραήλ· του οποίου αι έξοδοι είναι απ' αρχής, από ημερών αιώνος.» — Μιχαίας 5:2

Πράγματι, η μεγαλύτερη είδηση όλων των εποχών ανακοινώθηκε ότι βγήκε από τη Βηθλεέμ. Αυτή η πληροφορία ήταν το πιο φωτεινό από όλα τα μηνύματα στη σκοτεινή νύχτα αυτού του κόσμου της αμαρτίας και του θανάτου. Ήταν η αναγγελία της γέννησης του Ιησού. Κανένα άλλο μεμονωμένο γεγονός δεν ήλλαξε τόσο την πορεία του κόσμου, ούτε έδωκεν εις τόσους πολλούς ανθρώπους μια αχτίδα ελπίδος δια το μέλλον. Για τους ακολούθους του Ιησού, ήταν μια ελπίδα που τους παρηγόρησε και τους στήριξε καθ' όλη τη διάρκεια του χριστιανικού τους ταξιδιού.

ΤΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΜΕΓΑΛΗΣ ΧΑΡΑΣ & ΑΓΑΛΛΙΑΣΕΩΣ

Οι συνθήκες που σχετίζονται με τη γέννηση του Ιησού ήταν ασυνήθιστες. Προορισμένος να είναι «Ο Πρίγκιπας της Ειρήνης» και ο βασιλιάς ολόκληρης της γης, ωστόσο γεννήθηκε σε έναν στάβλο. (Ησα. 9:6,7) Ο κόσμος στο σύνολό του γνώριζε ελάχιστα ή καθόλου για το τι συνέβαινε, ωστόσο η έλευση του Υιού του Θεού στη γη ανακοίνωσε ένας άγγελος, ο οποίος είπε στους βοσκούς στους λόφους της Ιουδαίας, «Μη φοβείσθε· διότι ιδού, ευαγγελίζομαι εις εσάς χαράν μεγάλην, ήτις θέλει είσθαι εις πάντα τον λαόν, διότι σήμερον εγεννήθη εις εσάς εν πόλει Δαβίδ σωτήρ, όστις είναι Χριστός Κύριος. Και τούτο θέλει είσθαι το σημείον εις εσάς· θέλετε ευρεί βρέφος εσπαργανωμένον, κείμενον εν τη φάτνη. Και εξαίφνης μετά του αγγέλου εφάνη πλήθος στρατιάς ουρανίου υμνούντων τον Θεόν και λεγόντων· Δόξα εν υψίστοις Θεώ και επί γης ειρήνη, εν ανθρώποις ευδοκία.» — Λουκάς 2:10-14

Τι εισαγωγή ήταν αυτή για τον κόσμο και με τι εξουσία δόθηκε! Ήταν γεμάτο με ελπίδες για ειρήνη και ζωή για όλη την ανθρωπότητα—«καλά νέα μεγάλης χαράς»—επειδή γεννήθηκε ένας Σωτήρας, αυτός που ήλθε για να σώσει την ανθρωπότητα από την αμαρτία και την ποινή της, τον θάνατο. Δεν είναι περίεργο που το πλήθος στρατιάς ουρανίου φώναζεν: «Δόξα εν υψίστοις Θεώ!»

ΠΡΟΚΥΠΤΟΥΝ ΔΥΣΚΟΛΙΕΣ

Ωστόσο, αυτός που γεννήθηκε για να γίνει βασιλιάς βρέθηκε σύντομα αντιμέτωπος με δυσκολίες. Οι γονείς του έλαβαν εντολή να φύγουν με το μικρό παιδί για την Αίγυπτο για να το σώσουν από την οργή του Ηρώδη. Από την αρχή της σύντομης διακονίας του, μισήθηκε και καταδιώχθηκε από τους θρησκευτικούς

ηγέτες του δικού του λαού. Τελικά, θανατώθηκε πάνω σε σταυρό. Λίγα χρόνια αργότερα το έθνος στο οποίο υπηρέτησε ο Ιησούς, αντί να εισέλθει σε μια εποχή ειρήνης λόγω του ερχομού του, απομακρύνθηκε από τη γη του, και οι άνθρωποι διασκορπίστηκαν σε όλη τη γη, και στη συνέχεια διώχθηκαν σκληρά.

Ωστόσο, πρέπει να έχουμε εμπιστοσύνη στις υποσχέσεις του Θεού και δεν πρέπει να φοβόμαστε. Όποια και αν είναι τα καθημερινά νέα σε όλες τις ημέρες της ζωής μας, μπορούμε να επιστρέψουμε με σιγουριά σε εκείνη την ημερομηνία της Βηθλεέμ και να θυμηθούμε την ανακοίνωση που ήρθε από τον ουρανό, ότι ένας σωτήρας και μελλοντικός βασιλιάς εγεννήθη στη Βηθλεέμ, την πόλη του Δαβίδ και ότι αυτά τα καλά νέα θα ήταν για όλους τους ανθρώπους στον κατάλληλο καιρό του Θεού.

ΠΟΛΛΟΙ ΔΕΧΟΝΤΑΙ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ

Καθώς αναπτύχθηκε η σημερινή χριστιανική εποχή, πολλοί άνθρωποι και έθνη άρχισαν να δέχονται τον Χριστό και να ομολογούν ότι ασκούν τις διδασκαλίες του. Ωστόσο, όπως αποδείχθηκε, πολλά από αυτά έγιναν μόνον κατ'όνομα. Αντί να προάγουν την ειρήνη στη γη και την καλή θέληση προς τους συνανθρώπους τους, έκαναν πόλεμο ο ένας εναντίον του άλλου, συχνά κάνοντας τον στο όνομα του Χριστού. Μερικές από τις πιο αιματηρές συγκρούσεις αυτής της χρονικής περιόδου διεξήχθησαν από δήθεν χριστιανικά έθνη κάτω από τον λάβαρο του σταυρού.

Δεν έχει υπάρξει σχεδόν στιγμή από τη γέννηση του Πρίγκιπα της Ειρήνης που ο κόσμος, ή κάποιο μέρος του, να μην έχει μαστιγωθεί από τον πόλεμο ή τον φόβο για τον πόλεμο. Επιπλέον, η λεγόμενη πρόοδος του πολιτισμού τους τελευταίους αιώνες δεν ήλλαξε

ουσιαστικά αυτή την εικόνα. Ακόμη και τώρα, καθώς το έτος 2023 πλησιάζει στο τέλος του και πολλοί στον κόσμο γιορτάζουν τη γέννηση του Ιησού, εκατομμύρια αναρωτιούνται αν και πότε θα πραγματοποιηθεί ποτέ η ανακοίνωση των αγγέλων για ειρήνη και καλή θέληση μεταξύ της ανθρωπότητας.

Η συνεχιζόμενη σύγκρουση λόγω της εισβολής της Ρωσίας στην Ουκρανία προκάλεσε σοκ σε όλο τον κόσμο. Οι άνθρωποι και οι παγκόσμιοι ηγέτες φοβούνται ότι η Ρωσία θα διευρύνει την επιθυμία της για κατάκτηση και θα επεκτείνει τις επιθέσεις της σε άλλες γειτονικές χώρες. Στη συνέχεια, υπάρχει ο φόβος μεταξύ των πιο απομακρυσμένων εθνών ότι θα παρασυρθούν με κάποιο τρόπο στη σύγκρουση από τη μία ή την άλλη πλευρά. Τέλος, λαμβάνοντας υπόψη το απρόβλεπτο του Ρώσου προέδρου, υπάρχει η διαρκώς παρούσα πιθανότητα να επιλέξει να χρησιμοποιήσει πυρηνικά όπλα ως επίδειξη ισχύος και ελέγχου. Ασφαλώς, οι ειδήσεις που έρχονται από αυτό το μέρος του κόσμου απέχουν πολύ από το να είναι μήνυμα ειρήνης και καλής θέλησης.

Η ΕΛΛΕΙΨΗ ΕΙΡΗΝΗΣ

Η προηγούμενη περιγραφή της τρέχουσας σύγκρουσης Ρωσίας-Ουκρανίας δεν είναι παρά ένα παράδειγμα που επισημαίνει την τρέχουσα κατάσταση πραγμάτων στον κόσμο, στην οποία τα «καλά νέα» σπάνια αποτελούν μέρος των ειδήσεων της ημέρας. Όμως, ας μην συμπεράνουμε από αυτό ότι σκοπός της έλευσης του Ιησού στη γη απέτυχε ή ότι η εκπλήρωσή του έχει καθυστερήσει με οποιονδήποτε τρόπο. Τα σύννεφα της καταιγίδος του ανθρώπινου πάθους που αιωρούνται πάνω από τον ταραγμένο και γεμάτο φόβο κόσμο σήμερα είναι το αποτέλεσμα της ανθρώπινης αποτυχίας. Αυτό είχε προαναγγελθεί από τον Θεό και

προειπώθη στη Βίβλο. Τούτο επέτρεψε για να καταλάβει η ανθρώπινη φυλή ότι η μόνη διέξοδος από τη σύγχυση και την αμηχανία της είναι το να κοιτάξει εις αυτόν. — Λουκάς 21:25-28

Μία από τις βασικές διδασκαλίες της Βίβλου είναι ότι η «ειρήνη στη γη» που κήρυξαν οι άγγελοι όταν γεννήθηκε ο Ιησούς πρόκειται να πραγματοποιηθεί μέσω της εγκαθίδρυσης της βασιλείας του Χριστού. Αυτή η μεγάλη αλήθεια χάθηκε σε μεγάλο βαθμό κατά τη διάρκεια μεγάλου μέρους της χριστιανικής εποχής. Σταδιακά υιοθετήθηκε η άποψη ότι η βασιλεία του Χριστού επρόκειτο να δημιουργηθεί με ανθρώπινες προσπάθειες, με τη σκέψη ότι ό,τι είχε σχεδιάσει ο Θεός να κάνει για την ανθρώπινη φυλή εξαρτιόταν από τις προσπάθειες των ανθρώπων που θα εργάζονταν και θα πολεμούσαν στο όνομα του Χριστού. Πόσο κοντόφθαλμο ήταν να υποθέσουμε ότι ο μεγάλος Θεός του Σύμπαντος, ο Δημιουργός του ουρανού και της γης, θα εξαρτιόταν από τις αδύναμες, ατελείς και τις άστοχες προσπάθειες των ανθρώπινων υπηρετών του!

Ο χριστιανικός κόσμος έκανε τις καλύτερες προσπάθειές του να στήσει τη βασιλεία του Χριστού, αλλά τα φτωχά, και πολλές φορές φρικτά, αποτελέσματα είναι αυτά που βλέπουμε σε όλη τη γη σήμερα. Η αποτυχία είναι αποτυπωμένη σε όλα τα μνημεία που εγέρθησαν και η ιστορία γράφτηκε, που μαρτυρούν τις ανθρώπινες ανοησίες και τον εγωισμό. Ωστόσο, για όσους πιστεύουν στις υποσχέσεις και τις προφητείες της Βίβλου, το ευχάριστο μήνυμα είναι ότι ο Θεός θα κάνει για την ανθρώπινη φυλή ό,τι δεν μπόρεσε να κάνει για τον εαυτό της.

ΟΙ ΥΠΟΣΧΕΣΕΙΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Ας θυμηθούμε μερικές από τις υποσχέσεις στις

οποίες ο Θεός μας δίνει αυτή τη διαβεβαίωση. Μια από αυτές βρίσκεται στην προφητεία του Ησαΐα, που σημειώθηκε προηγουμένως εν μέρει, σχετικά με τη γέννηση του Ιησού και τη μελλοντική του διακυβέρνηση ως βασιλιάς του κόσμου. «Διότι παιδίον εγεννήθη εις ημάς, υιός εδόθη εις ημάς· και η εξουσία θέλει είσθαι επί τον ώμον αυτού· και το όνομα αυτού θέλει καλεσθή Θαυμαστός, Σύμβουλος, Θεός ισχυρός, Πατήρ του μέλλοντος αιώνος, Άρχων ειρήνης. Εις την αύξησιν της εξουσίας αυτού και της ειρήνης δεν θέλει είσθαι τέλος, επί τον θρόνον του Δαβίδ και επί την βασιλείαν αυτού, διά να διατάξη αυτήν και να στερεώσει αυτήν εν κρίσει και δικαιοσύνη από του νυν και έως αιώνος. Ο ζήλος του Κυρίου των δυνάμεων θέλει εκτελέσει τούτο.» —Ησα. 9:6,7

Υπάρχουν δύο δηλώσεις σε αυτή την προφητεία για τη γέννηση του Ιησού, τις οποίες πολλοί αποτυγχάνουν να εξετάσουν σωστά. Το ένα είναι ότι η κυβέρνηση που υποσχέθηκε εδώ θα είναι «επί τον ώμον αυτού». Το άλλο είναι ότι «ο ζήλος του ΚΥΡΙΟΥ των δυνάμεων θα το κάνει αυτό». Στο εβραϊκό κείμενο η λέξη «ΚΥΡΙΟΣ» υποδηλώνει τον Ιεχωβά, ή τον Παντοδύναμο Θεό. Έτσι τονίζεται το γεγονός ότι ο Θεός αναλαμβάνει την ευθύνη για την εκπλήρωση αυτής της υπόσχεσης. Με άλλα λόγια, ο Χριστός θα επωμιστεί την αποστολή για την επιτυχή ίδρυση και λειτουργία της βασιλείας του και ο ζήλος του Ιεχωβά εγγυάται τα αποτελέσματα.

Η ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Επί αιώνες, οι Χριστιανοί προσπαθούν να στήσουν τη βασιλεία του Χριστού με τον δικό τους ζήλο και όχι με αυτόν τον του Θεού. Με πονηρούς τρόπους προσπάθησαν επίσης να επωμιστούν οι ίδιοι την ευθύνη της εγκαθίδρυσης και της εξουσίας στη βασιλεία του

Χριστού, αλλά αυτή η διευθέτηση δεν έφερε ειρήνη στη γη. Αντίθετα, ενθάρρυνε σκληρές διώξεις και αιματηρούς πολέμους για να εξαναγκάσει τη συμμόρφωση. Αυτό δεν ήταν ο ζήλος του ΚΥΡΙΟΥ των δυνάμεων, αλλά το έργο φιλόδοξων ατόμων και ομάδων των οποίων η ζέση ήταν αντίθετη με το θέλημα και το σχέδιο του Θεού. Είχαν «ζήλον Θεού, αλλ' ουχί κατ' επίγνωσιν.» — Ρωμ. 10:2

Η βασιλεία του Χριστού δεν στήνεται από ανθρώπινες ίντριγκες και διπλωματίες. Αυτό ισχύει τόσο για το παρελθόν όσο και για το παρόν. Η λειτουργία της δεν θα προέλθει από ισορροπίες δυνάμεων που θα προκύψουν από την απειλή για καταστροφή μέσω της χρήσης πυρηνικών όπλων ή άλλων ανθρωπίνων μέσων. Αντίθετα, η Μεσσιανική Βασιλεία εγκαθιδρύεται με θεϊκή παρέμβαση στις υποθέσεις των ανθρώπων και, ευτυχώς, παρά όλες τις άστοχες προσπάθειες που υποκινούνται από τον ανθρώπινο εγωισμό.

Στην προφητεία του Μιχαία, μας δίνεται αυτή η διαβεβαίωση. «Και εν ταις εσχάταις ημέραις το όρος του οίκου του Κυρίου θέλει στηριχθή επί της κορυφής των ορέων και υψωθή υπεράνω των βουνών, και λαοί θέλουσι συρρέει εις αυτό. Και έθνη πολλά θέλουσιν υπάγει και ειπεί, Έλθετε και ας αναβώμεν εις το όρος του Κυρίου και εις τον οίκον του Θεού του Ιακώβ· και θέλει διδάξει ημάς τας οδούς αυτού, και θέλομεν περιπατήσει εν ταις τρίβοις αυτού· διότι εκ Σιών θέλει εξέλθει νόμος και λόγος Κυρίου εξ Ιερουσαλήμ. Και θέλει κρίνει αναμέσον λαών πολλών και θέλει ελέγξει έθνη ισχυρά, έως εις μακράν· και θέλουσι σφυρηλατήσει τας μαχαίρας αυτών διά υνία και τας λόγχας αυτών διά δρέπανα· δεν θέλει σηκώσει μάχαιραν έθνος εναντίον έθνους ουδέ θέλουσι μάθει πλέον τον πόλεμον. Και θέλουσι κάθησθαι έκαστος υπό την άμπελον αυτού και υπό την συκήν αυτού, και δεν θέλει υπάρχει ο εκφοβών· διότι το στόμα του Κυρίου των

δυνάμεων ελάλησε.» —Μιχ. 4:1-4

Η ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΜΕΣΩ ΙΣΡΑΗΛ

Ξεκινώντας από τον Δαβίδ, οι βασιλείς του Ισραήλ κυβέρνησαν ως εκπρόσωποι του Θεού, με έδρα της κυβέρνησης στο όρος Σιών στην Ιερουσαλήμ. (Α' Βασιλέων 2:11· Ψαλμ. 135:21) Επομένως, για τον λαό του Ισραήλ, το «το όρος του οίκου του ΚΥΡΙΟΥ» θα μπορούσε εύκολα να γίνει κατανοητό ότι σημαίνει τη βασιλεία του Ιεχωβά, η οποία λειτουργεί μέσω ενός άρχοντος (ή βασιλικού) οίκου θεϊκού διορισμού. Ο άρχων οίκος του Δαβίδ ήταν εμβληματικός αυτού του προειπωμένου βουνού. Ωστόσο, αυτός ο βασιλικός οίκος έπαψε να λειτουργεί με την ανατροπή του τελευταίου βασιλιά του Ιούδα, Σεδεκία. Μια προφητεία που δόθηκε τότε δήλωνε ότι δεν θα υπάρχει πια «εωσουό έλθη εκείνος, εις ον ανήκει· και εις τούτον θέλω δώσει αυτό.» —Ιεζ. 21:25-27

Αυτός «στον οποίον ανήκει» γεννήθηκε ως μωρό σε έναν στάβλο στη Βηθλεέμ. Στον ευαγγελισμό προς τη Μαρία, ο άγγελος Γαβριήλ είπε: «Μη φοβού, Μαριάμ· διότι εύρες χάριν παρά τω Θεώ. Και ιδού, θέλεις συλλάβει εν γαστρί και θέλεις γεννήσει υιόν και θέλεις καλέσει το όνομα αυτού Ιησουν. Ούτος θέλει είσθαι μέγας και Υιός Υψίστου θέλει ονομασθή, και θέλει δώσει εις αυτόν Κύριος ο Θεός τον θρόνον Δαβίδ του πατρός αυτού, και θέλει βασιλεύσει επί τον οίκον του Ιακώβ εις τους αιώνας, και της βασιλείας αυτού δεν θέλει είσθαι τέλος.» — Λουκάς 1:30-33

Αυτό είναι σύμφωνα με την προφητεία του Ησαΐα που αναφέρθηκε προηγουμένως, η οποία υπενθυμίζουμε ότι δήλωσε ότι αυτός ο «Άρχων της Ειρήνης», ο Χριστός Ιησούς, θα καθόταν στον θρόνο του Δαβίδ, για να διατάξει, να καθιερώσει και να κυβερνήσει για πάντα στη

βασιλεία του Πατέρα του με κρίση και δικαιοσύνη. Έτσι, ο Ιησούς έγινε η κεφαλή του θεϊκού οίκου εξουσίας του Θεού. Ξεκινώντας από την επίγεια διακονία του, άρχισε η επιλογή και η προετοιμασία μιας ομάδας που κλήθηκε από τον κόσμο της ανθρωπότητας για να είναι συγκληρονόμοι μαζί του σε αυτόν τον βασιλικό οίκο. Μέσω της γέννησης του Αγίου Πνεύματος γίνονται μέλη της θεϊκής οικογένειας με τον Ιησού. —Ρωμ. 8:14-17· Α΄ Ιωάννου 3:1,2

Η ΕΠΙΛΟΓΗ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΟΙΚΟΥ

Για ένα διάστημα, η ευκαιρία να γίνει κάποιος μέρος αυτού του βασιλικού οίκου των γιων περιοριζόταν στους φυσικούς απογόνους του Αβραάμ. Αυτοί ήταν ο λαός του Θεού στον οποίο είχαν δοθεί αρχικά οι υποσχέσεις, και ήταν μεταξύ αυτών που ο Ιησούς διηύθυνε τη διακονία του. «Όσοι τον δέχτηκαν, τους έδωσε την εξουσία να γίνουν γιοι του Θεού». (Ιωάννης 1:12) Ωστόσο, ένας ανεπαρκής αριθμός του ιουδαϊκού έθνους ανταποκρίθηκε σε αυτό το κάλεσμα, έτσι αργότερα, μέσω του ευαγγελικού μηνύματος, η πρόσκληση επεκτάθηκε στους Εθνικούς. —Πράξεις 13:46-49

Το έργο της συγκέντρωσης και προετοιμασίας αυτών για να ζήσουν και να βασιλέψουν με τον Χριστό συνεχίστηκε σε όλη τη χριστιανική εποχή. Καθώς ο καθένας, μέσω δοκίμασιών, αποδείχθηκε άξιος, κοιμήθηκε με θάνατο για να ξυπνήσει στο τέλος του αιώνα στην «πρώτη ανάσταση» για να ζήσει και να «βασιλέψει μαζί του [του Χριστού] χίλια χρόνια». (Αποκ. 20:6) Ακριβώς όπως ο Ιησούς αναστήθηκε από τους νεκρούς με την πανίσχυρη δύναμη του Θεού στην αρχή του αιώνα, έτσι και οι συγκληρονόμοι του θα αναστηθούν στο τέλος του αιώνα. Ενώνονται με τον Χριστό για να

συγκροτήσουν το πνευματικό και παντοδύναμο «όρος του οίκου του ΚΥΡΙΟΥ» που είναι εγκατεστημένο στην «κορυφή των ορέων», κυριαρχώντας, δηλαδή, σε όλες τις υποθέσεις των ανθρώπων.

Ένας λόγος που οι άνθρωποι παρεξήγησαν το σχέδιο του Θεού είναι ότι δεν έχουν λάβει υπόψιν την πανίσχυρη δύναμή του. Νομίζοντας ότι περιορίστηκε σε όσα είναι ικανοί να επιτύχουν οι αδύναμοι και ατελείς άνθρωποι στο όνομά του, φάνηκε ότι ο θείος σκοπός απέτυχε. Αντίθετα, όμως, ο Θεός είναι σε μεγάλο βαθμό ικανός να εκπληρώσει τους σκοπούς του παρά τις προσπάθειες της πεσμένης ανθρωπότητας προς αντίθετες κατευθύνσεις. — Ησ. 55:10,11

Ένα καλό παράδειγμα αυτού είναι στην περίπτωση του Ιησού. Γεννήθηκε για να είναι βασιλιάς και να καθίσει στο θρόνο του πατέρα του, Δαβίδ. Οι θρησκευτικοί άρχοντες της εποχής του τον μισούσαν και τελικά κατάφεραν να τον θανατώσουν, ενώ μία από τις κατηγορίες εναντίον του ήταν ότι ισχυριζόταν ότι ήταν βασιλιάς. (Ματθ. 21:4-9· Λουκάς 23:38) Σκότωσαν τον Βασιλιά, αλλά αυτό δεν εμπόδισε τον θεϊκό σκοπό που επικεντρωνόταν σε αυτόν. Πράγματι, ήταν απαραίτητο να πεθάνει ο Ιησούς για να λυτρώσει τον κόσμο από τον θάνατο, και ο Θεός τον ανέστησε εκ των νεκρών. — Πράξεις 2:22-36

Η σημασία αυτού, καθώς σχετίζεται με τις υποσχέσεις του Θεού σχετικά με τον βασιλικό οίκο του Δαβίδ, μας γνωστοποιεί ο Απόστολος Παύλος σε ένα κήρυγμα που κήρυξε στην Αντιόχεια. «Και ημείς ευαγγελιζόμεθα προς εσάς την γενομένην εις τους πατέρας επαγγελίαν, ότι ταύτην ο Θεός εξεπλήρωσεν εις ημάς τα τέκνα αυτών, αναστήσας τον Ιησούν, ως είναι γεγραμμένον και εν τω ψαλμώ τω δευτέρω· Υιός μου είσαι συ, εγώ σήμερον σε εγέννησα. Ότι δε ανέστησεν

αυτόν εκ νεκρών, μη μέλλοντα πλέον να υποστρέψη εις την διαφθοράν, λέγει ούτως, ότι θέλω σας δώσει τα ελέη του Δαβίδ τα πιστά.» —Πράξεις 13:32-34· Ψαλ. 2:6,7· Ισ. 55:3

Ακριβώς όπως ήταν καλά νέα ότι είχε γεννηθεί αυτός που επρόκειτο να καθίσει στον θρόνο του Δαβίδ για πάντα, ήταν επίσης χαρμόσυνα νέα ότι, όταν οι εχθροί του τον σκότωσαν, χρησιμεύοντας έτσι ως κουστωδία του Σατανά στις προσπάθειές του να ματαιώσει το θείο σκοπό, ο Θεός ανέστησε αυτόν τον μεγαλύτερο Δαβίδ από τους νεκρούς. Μπορούμε να αμφιβάλλουμε για τον θρίαμβο του σχεδίου του Πατέρα για τη σωτηρία και την ειρήνη του ανθρώπινου γένους, όταν μια τέτοια δύναμη μπορεί να χρησιμοποιηθεί για να διασφαλιστεί η επιτυχής ολοκλήρωσή του; Είναι με την άσκηση τέτοιας παντοδύναμης δύναμης που η εξουσία του Θεού θα εδραιωθεί στη γη.

Η ΙΔΡΥΣΗ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Στη βασιλεία του Θεού, υπό την κυριαρχία του Χριστού και των πιστών μαθητών του, οι άνθρωποι και τα έθνη του κόσμου θα θέλουν να διδαχθούν τις οδούς του Κυρίου• και όταν το κάνουν, δεν θα μαθαίνουν πλέον τον πόλεμο ούτε θα εξασκούν τις τέχνες του πολέμου. Όλος ο χρόνος και οι πόροι που αφιερώνονται τώρα στην κατασκευή πυρομαχικών του πολέμου θα κατευθυνθούν προς ειρηνικούς σκοπούς. Τότε θα υπάρξει ασφάλεια για όλους. —Ψαλμ. 46:9· Ισ. 2:4· Ζαχ. 9:10

Εκείνη την ώρα, κανείς δεν θα κάνει τους ανθρώπους να φοβηθούν. Σήμερα ο κόσμος είναι γεμάτος φόβο. Τούτη τη στιγμή, καθώς το έτος 2023 πλησιάζει στο τέλος του, υπάρχει φόβος κλιμάκωσης του πολέμου στην Ουκρανία, των επαναστάσεων, της οικονομικής ύφεσης, των αυξανόμενων κοινωνικών συγκρούσεων,

των πολιτικών εξτρεμισμών από πολλές πλευρές και της αυξανόμενης ηθικής χρεοκοπίας, για να αναφέρουμε μόνο μερικά. Δεν υπάρχει πουθενά πραγματική ειρήνη και ασφάλεια. Είναι σαν να μην είχε διακηρυχτεί ποτέ το μήνυμα των αγγέλων για ειρήνη και καλή θέληση στη γη. Αυτό συμβαίνει επειδή ζούμε στο τέλος της εποχής που, όπως προείπε οι προφήτες, η αυτοκρατορία του Σατανά, του «και θέλει είσθαι καιρός θλίψεως, οποία ποτέ δεν έγγεινεν αφού υπήρξεν έθνος, μέχρις εκείνου του καιρού· και εν τω καιρώ εκείνω θέλει διασωθή ο λαός σου, πας όστις ευρεθή γεγραμμένος εν τω βιβλίω.» — Β' Κορ. 4:4· Αποκ. 20:2,3· Δαν. 12:1· Ματθ. 24:21,22

Σε όσους δεν έχουν διαφωτιστεί από τις προφητείες της Βίβλου σχετικά με την έννοια της παρούσας «θλίψης των εθνών», φαίνεται ωσάν το αγγελικό μήνυμα της ειρήνης στη γη να είναι απλώς κενά λόγια. (Λουκάς 21:25) Αυτό οδήγησε σε εσφαλμένη κατανόηση περί της διακήρυξης των αγγέλων. Αντί για ειρήνη στη γη και καλή θέληση προς τους ανθρώπους, δηλώνεται τώρα πιο συχνά ως «Ειρήνη στη γη μεταξύ ανθρώπων καλής θέλησης».

Ωστόσο, το αγγελικό μήνυμα, ήταν ότι η ειρήνη θα ερχόταν στη γη, όχι λόγω της καλής θέλησης του πεσόντος ανθρωπίνου γένους μεταξύ τους, αλλά επειδή η καλή θέληση και ο σκοπός του Θεού προς τα ανθρώπινα πλάσματά του εκδηλώνονταν τότε μέσω της γέννησης του Ιησού για να γίνει ο Σωτήρ και μέλλον βασιλεύς του κόσμου. Η καλή θέληση του Θεού προς τους ανθρώπους εφάνη στις υποσχέσεις του να στείλει έναν Σωτήρα, και πολύ περισσότερο όταν γεννήθηκε τελικά ο Σωτήρας. Η καλή θέληση του Θεού προς τον κόσμο της ανθρωπότητας φάνηκε περαιτέρω με την ανάσταση του Ιησού από τους νεκρούς.

Αν και δεν αναγνωρίζεται από τον κόσμο, η καλή

θέληση του Θεού συνεχίστηκε μέσω της προετοιμασίας των ακολούθων του Ιησού να ζήσουν και να βασιλέψουν μαζί του στη βασιλεία του. Ο κόσμος, με τον καιρό, θα αναγνωρίσει τη γενναιόδωρη χάρη του Θεού μέσω της ανάστασής τους από τους νεκρούς, ώστε να συνδεθούν με τον Ιησού για τη διανομή ευλογιών της βασιλείας ειρήνης και ζωής στους ανθρώπους όλων των εθνών.

Η ΚΑΛΗ ΘΕΛΗΣΙΣ ΕΚΔΗΛΟΥΤΑΙ ΑΜΕΣΟΝ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

Η καλή θέληση του Θεού πρέπει να εκδηλωθεί μέσω της άσκησης κυβερνητικού ελέγχου σε όλη την ανθρωπότητα. Αυτό θα γίνει μέσω αυτής της προειπωμένης κυβέρνησης στον ώμο του Πρίγκιπα της Ειρήνης. Μέσω αυτής της από καιρό υποσχέμενης δίκαιης κυβέρνησης, ο λαός θα έχει εξασφαλισμένη ειρήνη και ασφάλεια και θα του δοθεί η ευκαιρία, με υπακοή, να αποκατασταθεί στην τελειότητα και να ζήσει για πάντα. Όλα αυτά θα είναι αποτέλεσμα της καλής θέλησης του Θεού προς τα ανθρώπινα πλάσματά του.

Τέλος, και ως αποτέλεσμα της εκπαίδευσης της ανθρωπότητας στη δικαιοσύνη και στην αγάπη κατά τη διάρκεια της βασιλείας του Χριστού, όλοι οι πρόθυμοι και υπάκουοι μεταξύ της ανθρωπότητας θα μάθουν τι είναι η αληθινή και διαρκής «ειρήνη στη γη». Θα μάθουν, επίσης, να επεκτείνουν την καλή θέληση, τις καλές πράξεις και την αγάπη προς τους συνανθρώπους τους σε όλη τη διάρκεια των αιώνων της αιωνιότητας—όλα αυτά είναι αποτέλεσμα εκείνων των ειδήσεων «εκ της κώμης της Βηθλεέμ», που διακηρύχθηκε από αγγέλους τόσο πολύ καιρό πριν. ■

Το Ευαγγέλιο Ανοιχτό προς τους Εθνικούς

*Εδάφιο κλειδί: «Μετά
δε πολλήν συζήτησιν
σηκωθείς ο Πέτρος, είπε
προς αυτούς· Ἄνδρες
αδελφοί, σεις εξεύρετε
ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ὁ Θεός
εξέλεξε μεταξύ ἡμῶν διὰ
τοῦ στόματός μου να
ακούσωσι τα ἔθνη τον
λόγον του ευαγγελίου και
να πιστεύωσι. Και ὁ
καρδιογνώστης Θεός
ἔδωκεν εἰς αυτούς
μαρτυρίαν, χάρις εἰς
αυτούς το Πνεῦμα το
Ἅγιον καθὼς και εἰς
ἡμᾶς.»*
— Πράξεις 15:7,8

*Επιλεγμένα εδάφια:
Πράξεις 15:1-21*

Η ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΝΑ γίνει μέρος του σώματος του Χριστού προσφέρθηκε αρχικά στον Ισραήλ. Ωστόσο, ως ἔθνος απέτυχαν να αποδεχτούν τον Ιησού ως βασιλιά τους. Ωστόσο, ένα υπόλειμμα Εβραίων πίστευε ὅτι ὁ Ιησούς ἦταν ὁ υποσχεμένος Μεσσίας. (Ιωάννης 1:11, 12) Επομένως, ξεκινώντας ἀπὸ την ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς, τὸ Ἅγιο Πνεῦμα κατέβηκε στους Ἰουδαίους μαθητές του. Στὴ συνέχεια, ἄλλοι Εβραῖοι πίστεψαν, μετανόησαν, «βαπτίστηκαν ... στο ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ» καὶ ἔλαβαν τὸ Ἅγιο Πνεῦμα. — Πράξεις 2:38

Ἦταν θέλημα Θεοῦ, ἡ ευκαιρία να γίνουν μέρος τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, να

επεκταθεί και στους Εθνικούς. Αφού επέστρεψαν από ένα ιεραποστολικό ταξίδι, ο Παύλος και ο Βαρνάβας μοιράστηκαν τα αποτελέσματα των προσπαθειών τους στους αδελφούς στην Αντιόχεια. (Πράξεις 14:26-28) Ενώ εκεί, «Τινές κατελθόντες από της Ιουδαίας εδίδασκον τους αδελφούς, ότι εάν δεν περιτέμνησθε κατά το έθος του Μωϋσέως, δεν δύνασθε να σωθήτε. Γενομένης λοιπόν αντιστάσεως και συζητήσεως ουκ ολίγης υπό του Παύλου και Βαρνάβα προς αυτούς, ενέκριναν να αναβή ο Παύλος και ο Βαρνάβας και τινές άλλοι εξ αυτών προς τους αποστόλους και πρεσβυτέρους εις Ιερουσαλήμ περί του ζητήματος τούτου.» —Πράξεις 15:1,2

Η συνάντησή τους με τους αποστόλους και τους πρεσβυτέρους στην Ιερουσαλήμ ήταν για να διευκρινιστεί εάν οι πιστοί, που ήταν Εθνικοί, έπρεπε να περιτμηθούν και να τηρήσουν το νόμο του Μωυσή. (εδάφ. 3-6) Μετά από συζήτηση για το θέμα, ο Πέτρος μίλησε στους παρευρισκόμενους σε αυτό το συνέδριο. Επιβεβαίωσε ότι ο Θεός δεν έκανε διάκριση μεταξύ των πιστών που ήταν πλήρως αφοσιωμένοι σε αυτόν και είχαν λάβει το Άγιο Πνεύμα, ανεξάρτητα από το υπόβαθρο ή την καταγωγή τους.—εδάφ. 7-11

Ως αποτέλεσμα αυτής της συζήτησης, οι Απόστολοι και οι πρεσβύτεροι αποφάσισαν ότι οι Εθνικοί προσήλυτοι δεν χρειαζόταν να περιτμηθούν σύμφωνα με τον Ιουδαϊκό Νόμο, και μόνο συνέστησαν και συμφώνησαν να απέχουν: (1ο) από το να πίνουν αίμα, (2ο) από σεξουαλική ανηθικότητα, (3ο) από το να τρώνε πράγματα που στραγγαλίστηκαν και (4ο) από την κατανάλωση φαγητού που προσφέρθηκε στα είδωλα. Επιπλέον, μια χαιρετιστική επιστολή, μαζί με το αποτέλεσμα των διαβουλεύσεων στην Ιερουσαλήμ εστάλη στους αδελφούς στην Αντιόχεια. —εδάφ. 11-30

Δεν υπάρχει διάσκεψη της Ιερουσαλήμ σήμερα

για να συζητηθούν και να επιλυθούν διαφορές μεταξύ των αδελφών σε μια ανοιχτή ακρόαση που να περιλαμβάνει αποστόλους. Ωστόσο, η εκτίμηση ότι όλοι όσοι έχουν βαπτιστεί στο θάνατο του Χριστού, ανεξάρτητα από το υπόβαθρο, τη γλώσσα, την εθνικότητα ή το φύλο, αποτελούν μέρος του “Σπέρματος” του Αβραάμ και θα πρέπει να βοηθήσουν πολύ στην επίλυση των διαφορών μεταξύ των αδελφών, εάν επικρατεί πνεύμα αναζήτησης του θελήματος του Θεού.

Ο Παύλος έγραψε: «Προς δε τον Αβραάμ ελαλήθησαν αι επαγγελίαι και προς το σπέρμα αυτού· δεν λέγει, Και προς τα σπέρματα, ως περί πολλών, αλλ’ ως περί ενός, Και προς το σπέρμα σου, όστις είναι ο Χριστός... Διότι πάντες είσθε υιοί Θεού διά της πίστεως της εν Χριστώ Ιησού· επειδή όσοι εβαπτίσθητε εις Χριστόν, Χριστόν ενεδύθητε. Δεν είναι πλέον Ιουδαίος ουδέ Έλλην, δεν είναι δούλος ουδέ ελεύθερος, δεν είναι άρσεν και θήλυ· διότι πάντες σεις είσθε εις εν Χριστώ Ιησού· εάν δε ήσθε του Χριστού, άρα είσθε σπέρμα του Αβραάμ και κατά την επαγγελίαν κληρονόμοι.» —Γαλ. 3:16,26-29 ■

Η αγάπη εκπληρώνει τον νόμον

Εδάφια κλειδιά: «Εις μηδένα μη οφείλετε μηδέν ειμή το να αγαπάτε αλλήλους· διότι ο αγαπών τον άλλον εκπληροί τον νόμον.»

— **Ρωμαίους 13:8**

Επιλεγμένα εδάφια:
Ρωμαίους 13:8-10· Α΄ Κορινθίους 13:1-13

ΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΤΟΥ
Αποστόλου Παύλου, μερικοί Εβραίοι που είχαν μεταστραφεί για να ακολουθήσουν τον Χριστό επέμεναν ότι η τήρηση διαφόρων χαρακτηριστικών του Μωσαϊκού Νόμου ήταν προϋπόθεση για να ζεις εν Χριστώ. Ο Παύλος αντέκρουσε αυτό το λάθος, εξηγώντας ότι κανένας Εβραίος δεν είχε λάβει ζωή υπό τον Νόμο, ο οποίος απέδειξε ότι όλοι ήταν

αμαρτωλοί και είχαν ανάγκη από έναν λυτρωτή. Επιπλέον, ο Παύλος προειδοποίησε ότι η πίστη στον Χριστό ήταν ο μόνος τρόπος για να ελευθερωθούμε από την αμαρτία και να κερδίσουμε ζωή. —Ρωμ. 3:20-24

Σε άλλο σημείο, ο Παύλος επεσήμανε ότι ήταν σχέδιο του Θεού από την αρχή να αντιμετωπίσει το λαό του με πίστη. (Γαλ. 3:7-9) Με βάση τα επιχειρήματα που εκτίθενται στα πρώτα έντεκα κεφάλαια του βιβλίου των Ρωμαίων, ο Παύλος ξεκινά το κεφάλαιο δώδεκα λέγοντας: «Σας παρακαλώ λοιπόν, αδελφοί, διά των οικτιρμών του Θεού, να παραστήσετε τα σώματά σας θυσίαν ζώσαν,

αγίαν, ευάρεστον εις τον Θεόν, ήτις είναι η λογική σας λατρεία.» —Ρωμ. 12:1

Στο βασικό μας εδάφιο, ο Παύλος τονίζει την ανάγκη «Αύτη είναι η εντολή μου, να αγαπάτε αλλήλους, καθώς σας ηγάπησα. Μεγαλητέραν ταύτης αγάπην δεν έχει ουδείς, του να βάλη τις την ψυχήν αυτού υπέρ των φίλων αυτού. Σεις είσθε φίλοι μου, εάν κάμνητε όσα εγώ σας παραγγέλλω». (Ιωάννης 15:12-14) Σε αυτά τα εδάφια η λέξη «αγάπη» είναι μετάφραση της ελληνικής λέξης *άγαπη*.

Στην Καινή Διαθήκη υπάρχουν δύο διαφορετικές ελληνικές λέξεις- φιλέω και αγαπάω— που έχουν μεταφραστεί ως η λέξη «αγάπη» (love). Η αγάπη του φιλέω είναι «αδελφική αγάπη» ή «στοργή» και συχνά βασίζεται σε μια υπάρχουσα σχέση ή φιλία.

Η αγάπη του αγαπάω είναι η υψηλότερη μορφή αγάπης, την οποία η Αγία Γραφή περιγράφει ως θεόμορφη, ανιδιοτελή αγάπη. (Α' Ιωάννου 4:8-12) «Ο Θεός αγάπησε τόσο τον κόσμο, ώστε έδωσε τον μονογενή του Υιό». (Ιωάννης 3:16) Η αγάπη που επέφερε τη λύτρωσή μας ήταν εντελώς ανιδιοτελής από την πλευρά του Θεού. Δεν αδίκησε τα πλάσματά του στην καταδίκη τους σε θάνατο. Ούτε ο άνθρωπος έκανε ποτέ κάτι για τον Δημιουργό του που θα μπορούσε να τον υποχρεώσει να αποκαταστήσει τη ζωή στο ανθρώπινο δημιούργημά του. Η αγάπη του Θεού που επέφερε στη λύτρωσή μας ήταν θεϊκή, ανιδιοτελής, πραγματική αγάπη (υπό την έννοια της λέξεως βάσει της αρχαίας της ετυμολογίας).

Στο μάθημα του Παύλου περί αγάπης, που καταγράφεται στην επιστολή του Α' Προς Κορινθίους 13, την περιγράφει με αυτά τα λόγια: «Η αγάπη μακροθυμεί, αγαθοποιεί, η αγάπη δεν φθονεί, η αγάπη δεν αυθαδιάζει, δεν επαίρεται, δεν ασχημονεί, δεν ζητεί τα εαυτής, δεν παροξύνεται, δεν διαλογίζεται το κακόν, δεν χαίρει εις

την αδικίαν, συγχαίρει δε εις την αλήθειαν· πάντα ανέχεται, πάντα πιστεύει, πάντα ελπίζει, πάντα υπομένει. Η αγάπη ουδέποτε εκπίπτει· τα άλλα όμως, είτε προφητεΐαι είναι, θέλουσι καταργηθή· είτε γλώσσαι, θέλουσι παύσει· είτε γνώσις, θέλει καταργηθή.» —Α' Κορ. 13:4-8

Τα καταληκτικά λόγια του εδαφίου-κλειδί μας, «αυτός που αγαπά [αγάπη] τον άλλον έχει εκπληρώσει τον Νόμο», φέρνει την αντίθεση του «Νόμου» έναντι της «πίστης που εργάζεται με αγάπη», σε αρμονική συμφωνία. (Γαλ. 5:6) Παρόμοια, ο Ιησούς είπε ότι το να αγαπász [αγάπη] τον Θεό καθώς και τον πλησίον σου, «εν ταύταις ταις δύο εντολαίς όλος ο νόμος και οι προφήται κρέμανται». (Ματθ. 22:36-40) Επιπλέον, ο Παύλος δηλώνει: «Αν υπάρχει κάποια άλλη εντολή, γίνεται εν συντομία κατανοητή σε αυτό το ρητό, ... η αγάπη [αγάπη] είναι η εκπλήρωση του νόμου». —Ρωμ. 13:9,10 ■

Περπατώντας εν Χριστώ

Εδάφιο κλειδί: «Καθώς λοιπόν παρελάβετε τον Χριστόν Ιησούν τον Κύριον, εν αυτώ περιπατείτε, ερριζωμένοι και εποικοδομούμενοι εν αυτώ και στερεούμενοι εν τη πίστει καθώς διδάσθητε, περισσεύοντες εν αυτή μετά ευχαριστίας.»
— Κολοσσαείς 2:6,7

Επιλεγμένα εδάφια:
Κολοσσαείς 2:6-14

ΣΤΑ ΕΛΑΦΙΑ-ΚΛΕΙΔΙΑ μας, ο Παύλος απευθύνεται σε εκείνους που αποδέχτηκαν τον Ιησού Χριστό ως Λυτρωτή τους. Αυτά, έχοντας κάνει πλήρη αφιέρωση για να κάνουν το θέλημα του Επουράνιου Πατέρα, έγιναν δεκτά ως υποψήφια μέλη του σώματος του Χριστού. (Κολ. 1:1,2) Ο απόστολος δεν εγνώρισε ποτέ τους Κολοσσαείς αδελφούς, αλλά είχε μάθει από τον Επαφρά, έναν συνδούλον εν Κυρίω, για την «πίστη τους στον Χριστό

Ιησού», την αγάπη τους για «όλους τους αγίους», και την αγάπη τους «εν Πνεύματι». Ως αποτέλεσμα, ο Παύλος τους έγραψε μια επιστολή και προσευχήθηκε επίσης «να εμπλησθήτε από της επιγνώσεως του θελήματος αυτού μετά πάσης σοφίας και πνευματικής συνέσεως». — εδάφια 3-9

Επιπρόσθετα, ο απόστολος προσευχήθηκε ώστε οι Κολοσσαείς αδελφοί «διά να περιπατήσητε αξίως του Κυρίου, ευαρεστούντες κατά πάντα,

καρποφορούντες εις παν έργον αγαθόν και αυξανόμενοι εις την επίγνωσιν του Θεού, ενδυναμούμενοι εν πάση δυνάμει κατά το κράτος της δόξης αυτού εις πάσαν υπομονήν και μακροθυμίαν, μετά χαράς ευχαριστούντες τον Πατέρα». —εδάφ. 10-12

Ο Παύλος δεν μπορούσε να είναι φυσικά παρών μαζί τους, αλλά γράφει: «Διότι αν και κατά το σώμα ήμαι απών, με το πνεύμα όμως είμαι μεθ' υμών, χαίρων και βλέπων την τάξιν σας και την σταθερότητα της εις Χριστόν πίστεώς σας.» (Κολ. 2:5) Στη συνέχεια, ο απόστολος ενθαρρύνει τους Κολοσσαείς αδελφούς να συνεχίσουν να αγωνίζονται και «να περπατείτε εν αυτώ [τω Χριστώ]». (εδάφιο 6) Εδώ η λέξη «περπατώ» αναφέρεται στον τρόπο ζωής κάποιου και περιλαμβάνει το πώς ζούμε και συμπεριφερόμαστε. Κάθε φορά που προκύπτει ένα πρόβλημα, ζήτημα ή ερώτηση, προτού πάρουμε μια απόφαση, θα πρέπει να αναρωτηθούμε: «Πώς θα προσέγγιζε ο Ιησούς αυτή την κατάσταση και τι θα έκανε;»

Αυτός που «περπατάει» κάνει πρόοδο, αλλά είναι επίσης σημαντικό να βαδίζουμε προς τη σωστή κατεύθυνση. Ο Απόστολος Ιωάννης γράφει: «Και αυτή είναι η επαγγελία, την οποίαν ηκούσαμεν απ' αυτού και αναγγέλλομεν προς εσάς, ότι ο Θεός είναι φως και σκοτία εν αυτώ δεν υπάρχει ουδεμία. Εάν είπωμεν ότι κοινωνίαν έχομεν μετ' αυτού και περιπατώμεν εν τω σκότει, ψευδόμεθα και δεν πράττομεν την αλήθειαν· εάν όμως περιπατώμεν εν τω φωτί, καθώς αυτός είναι εν τω φωτί, έχομεν κοινωνίαν μετ' αλλήλων, και το αίμα του Ιησού Χριστού του Υιού αυτού καθαρίζει ημάς από πάσης αμαρτίας.» —Α' Ιωάννου 1:5-7

Σε άλλο σημείο, ο Απόστολος Παύλος ορίζει πώς πρέπει να περπατάμε στο φως, δηλώνοντας ότι πρέπει

να το κάνουμε «μετά πάσης ταπεινοφροσύνης και πραότητας, μετά μακροθυμίας, υποφέροντες αλλήλους εν αγάπη, σπουδάζοντες να διατηρήτε την ενότητα του Πνεύματος διά του συνδέσμου της ειρήνης και «να περιπατείτε εν αγάπη». —Εφεσ. 4:1-3· 5: 2

Στα εδάφια-κλειδιά μας, ο απόστολος προσθέτει ότι πρέπει να είμαστε «ριζωμένοι και οικοδομημένοι» στον Χριστό. Σε άλλη περίπτωση, επισημαίνει ότι το να είσαι «ριζωμένος» πρέπει να βασίζεται στην αγάπη, όπως έγραψε προς τους αδελφούς στην Έφεσο: «Διά να κατοικήση ο Χριστός διά της πίστεως εν ταις καρδίαις υμών, ώστε να δυνηθήτε, ερριζωμένοι και τεθεμελιωμένοι εν αγάπη [αγάπη]». (Εφεσ. 3:17) Ο Παύλος εξηγεί επίσης ότι το να «οικοδομηθούμε» πρέπει να γίνει «επί το θεμέλιον των αποστόλων και προφητών, όντος ακρογωνιαίου λίθου αυτού του Ιησού Χριστού». —Εφεσ. 2:20

Τέλος, ο Παύλος προειδοποιεί τους Κολοσσαείς: «Βλέπετε μη σας εξαπατήση τις διά της φιλοσοφίας και της ματαίας απάτης, κατά την παράδοσιν των ανθρώπων, κατά τα στοιχεία του κόσμου και ουχί κατά Χριστόν.» (Κολ. 2:8) Ας προσπαθήσουμε ο καθένας μας να πραγματοποιήσει πιστά το «περπάτημά μας με τον Χριστό» μέχρι το τέλος της επίγειας παραμονής μας. ■

Να εποικοδομείτε ο ένας τον άλλον

Εδάφια κλειδιά:
*«Πάντα είναι εις την
εξουσίαν μου αλλά
πάντα δεν συμφέρουσι·
πάντα είναι εις την
εξουσίαν μου, αλλά
πάντα δεν
οικοδομούσι.»*
— *Α' Κορινθίους
10:23*

Επιλεγμένα εδάφια:
Α' Κορινθίους 10:23-33

ΜΕΣΩ ΤΗΣ διαφωτιστικής επιρροής του Αγίου Πνεύματος του Θεού, ήλθαμεν «εις την ελευθερίαν της δόξης των τέκνων του Θεού». (Ρωμ. 8:21) Επομένως, οι μαθητές του Κυρίου μένουν ελεύθεροι χωρίς σκλαβιά σε κανένα νόμο εκτός από το ότι θα αγαπάμε τον Κύριο με όλη μας την καρδιά, την ψυχή, το μυαλό και τη δύναμή μας και θα αγαπάμε τον πλησίον μας όπως τον εαυτό μας. —

Μάρκος 12:29-31

Ωστόσο, η πεσμένη μας σάρκα είναι αδύναμη. (Ματθ. 26:41) Η εσφαλμένη ανθρώπινη κρίση μας τείνει, μερικές φορές, να διαστρεβλώνει τη χρήση αυτής της «ελευθερίας», η οποία μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα να βλάψουμε τον εαυτό μας και τους άλλους, και όχι προς δόξα του Θεού. Πριν από το εδάφιο-κλειδί μας, ο Παύλος επισημαίνει πώς ο Θεός είχε απελευθερώσει το έθνος του Ισραήλ από τη δουλεία στην Αίγυπτο, αλλά στη συνέχεια, λόγω της έλλειψης εκτίμησης και πίστης στον Θεό, τους επέτρεψε να πεθάνουν ένεκα των παραβάσεων τους. Ο

Παύλος προειδοποιεί ότι κι εμείς, έχοντας ελευθερωθεί και λυθεί από τη δουλεία του Σατανά, θα πρέπει να είμαστε πολύ προσεκτικοί πώς χρησιμοποιούμε την ελευθερία που αποκτήσαμε στον Χριστό, αναφέροντας το κακό παράδειγμα του Ισραήλ ως δίδαγμα. —Α' Κορ. 10:1-14

Ο Παύλος συνεχίζει με τα λόγια που καταγράφονται στο εδάφιο-κλειδί μας, δηλώνοντας ότι, ενώ «όλα είναι «εις την εξουσίαν» των μαθητών του Κυρίου σύμφωνα με τους ανθρωπογενείς νόμους των παρόντων εθνών, εντούτοις, υπάρχουν πολλά πράγματα που θα ήταν ακατάλληλα και αντίθετα με την πνευματική ανάπτυξη του εαυτού μας και των άλλων.

Όταν ο Παύλος μας λέει ότι «όλα δεν εποικοδομούν», μιλά για εκείνα τα πράγματα που θα ήταν μέσα στα δικαιώματά μας, αλλά τα οποία, αν τα επιδιώκαμε, δεν θα εποικοδομούσαν ή δεν θα συνέφεραν εμάς ή τους άλλους από πνευματική άποψη. Τέτοια πράγματα θα μπορούσαν να οδηγήσουν στη σπατάλη του αφιερωμένου μας χρόνου και, αν τα ασκούμε τακτικά, θα μπορούσαν ακόμη και να οδηγήσουν σε πνευματική οπισθοδρόμηση. Η υπέρτατη αγάπη μας για τον Θεό και η αγάπη μας για τον πλησίον μας πρέπει να μας δεσμεύουν μόνο με σκέψεις και πράξεις που θα ήταν εποικοδομητικές για τον εαυτό μας, βοηθητικές για τους άλλους και προς τη δόξα του Επουράνιου Πατέρα μας.

Υπήρχε μια ειδική δίκη για τους αδελφούς την εποχή του Παύλου. Το έθιμο πολλών μη Χριστιανών πιστών ήταν να προσφέρουν ζώα ως θυσίες στα είδωλα, δίνοντας τα κουφάρια στους θρησκευτικούς ηγέτες τους, οι οποίοι με τη σειρά τους τα πουλούσαν σε κρεοπώλες στις λαϊκές αγορές. Κατά συνέπεια, για όσους έτρωγαν το κρέας, ήταν πολύ δύσκολο να αποφύγουν την κατανάλωση κρέατος που προσφέρθηκε στα είδωλα. Αυτό έγινε

σοβαρό πρόβλημα, καθώς ορισμένοι Χριστιανοί θεώρησαν λάθος να τρώνε τέτοιο κρέας, ενώ άλλοι συνειδητοποίησαν ότι το είδωλο δεν ήταν τίποτα και επομένως η κατανάλωση του κρέατος δεν ήταν λάθος.

Πόσο στοργική είναι η ουσία της συμβουλής του Παύλου. «Μηδείς ας ζητή το εαυτού συμφέρον, αλλ' έκαστος τα του άλλου. Παν το πωλούμενον εν τω μακελλίω τρώγετε, μηδέν εξετάζοντες διά την συνείδησιν· διότι του Κυρίου είναι η γη και το πλήρωμα αυτής. Και εάν τις των απίστων σας προσκαλή και θέλετε να υπάγητε, τρώγετε ο, τι βάλλεται έμπροσθέν σας, μηδέν εξετάζοντες διά την συνείδησιν. Εάν δε τις σας είπη, Τούτο είναι ειδωλόθυτον, μη τρώγετε δι' εκείνον τον φανερώσαντα και διά την συνείδησιν· διότι του Κυρίου είναι η γη και το πλήρωμα αυτής. Συνείδησιν δε λέγω ουχί την ιδικήν σου, αλλά την του άλλου.» (Α Κορ. 10:24-29) Εδώ ο Παύλος δείχνει ότι πρέπει να αποφεύγουμε να κάνουμε οτιδήποτε που μπορεί να σκοντάψει τους αδελφούς εν Κυρίω.

Αυτό το ευγενές πνεύμα δείχνει τα όρια του χριστιανικού νόμου της ελευθερίας. Η αγάπη μας πρέπει να είναι πάντα γενναιόδωρη, να σκέφτεται τους άλλους ως προς τα ενδιαφέροντα και τα συναισθήματα τους και να επιθυμεί «να κάνει τα πάντα για τη δόξα του Θεού». —Α' Κορ. 10:31 ■

* * *

Η Τεχνητή Νοημοσύνη εναντίον του Νου του Θεού

*«Ω βάθος πλούτου και σοφίας και γνώσεως Θεού.
Πόσον ανεξερεύνητοι είναι αι κρίσεις αυτού και
ανεξιχνίαστοι αι οδοί αυτού. Διότι τις εγνώρισε τον
νούν του Κυρίου; ή τις έγεινε σύμβουλος αυτού;»
—Ρωμαίους 11:33, 34—*

Ένα από τα πιο συζητούμενα θέματα στον σημερινό κόσμο της τεχνολογίας είναι η Τεχνητή Νοημοσύνη, που συχνά αναφέρεται απλώς με τα αρχικά της «AI» (Artificial Intelligence). Εν συντομία, η Τεχνητή Νοημοσύνη ορίζεται ως η ικανότητα των μηχανών να εκτελούν εργασίες που συνήθως συνδέονται με την ανθρώπινη σκέψη και νόηση. Είτε το συνειδητοποιούμε είτε όχι, οι περισσότεροι από εμάς είμαστε χρήστες τεχνητής νοημοσύνης με κάποιο περιορισμένο τρόπο. Όταν ψάχνουμε στο Διαδίκτυο, παρακολουθούμε ένα βίντεο YouTube, ψωνίζουμε στο Amazon.com, χρησιμοποιούμε εργαλεία αναγνώρισης φωνής όπως το Siri και την Alexa ή χειριζόμαστε ένα αυτοοδηγούμενο αυτοκίνητο, συχνά επηρεαζόμαστε, ίσως εν αγνοία μας, από την Τεχνητή Νοημοσύνη.

Τέτοιες χρήσεις, καθώς και άλλες, μπορούν να αποδειχθούν χρήσιμες για τους ανθρώπους στον σημερινό κόσμο που βασίζεται στην τεχνολογία. Ωστόσο, υπάρχουν περιορισμοί στην αξία και την εγκυρότητα των εφαρμογών

Τεχνητής Νοημοσύνης. Αυτοί οι περιορισμοί πηγάζουν κυρίως από το γεγονός ότι, τελικά, οι άνθρωποι είναι υπεύθυνοι για τις αποφάσεις που λαμβάνονται από τα συστήματα ΑΙ. Είναι αυτές οι αποφάσεις δίκαιες, ηθικές, διαφανείς και υπεύθυνες; Οι άνθρωποι πρέπει να αναλάβουν την ευθύνη για τυχόν «αθέλητες συνέπειες» από αστοχίες συστημάτων τεχνητής νοημοσύνης. Σε πολλές περιπτώσεις, τέτοιες αδυναμίες μιας εφαρμογής τεχνητής νοημοσύνης ενδέχεται να απαιτούν μόνο μικρές προσαρμογές. Ωστόσο, σε ένα χειρότερο σενάριο, μια αποτυχία τεχνητής νοημοσύνης θα μπορούσε ενδεχομένως να είναι καταστροφική για ένα άτομο ή για τις μάζες.

Σε πιο λεπτομερές επίπεδο, οι περιορισμοί της Τεχνητής Νοημοσύνης μπορούν να εντοπιστούν καλύτερα με τρεις τρόπους. Πρώτον, ένα σύστημα τεχνητής νοημοσύνης, που αναπτύχθηκε και «εκπαιδεύεται» από ανθρώπους, είναι τόσο καλό όσο τα αρχικά δεδομένα που του παρέχονται για να λειτουργήσει ως εκπαιδευτή του. Οι αποφάσεις και οι ενέργειες της τεχνητής νοημοσύνης μπορεί να είναι προκατειλημμένες ή εσφαλμένες εάν τα δεδομένα που παρέχονται από τους ανθρώπινους εκπαιδευτές τους είναι επίσης μεροληπτικά ή λανθασμένα. Δεύτερον, η τεχνητή νοημοσύνη στερείται συναισθηματικής νοημοσύνης, καθώς δεν μπορεί να συνυπολογίσει ανθρώπινα συναισθήματα, συναισθήματα και νοοτροπίες στη λήψη των αποφάσεών της. Τρίτον, παρόλο που οι οργανισμοί συνειδητοποιούν όλο και περισσότερο την ανάγκη υιοθέτησης της καινοτομίας τεχνητής νοημοσύνης προκειμένου να παραμείνουν ενημερωμένοι με τις τεχνολογίες, συχνά αποτυγχάνουν να την προσεγγίσουν από σκοπιάς στρατηγικού επιχειρηματικού μοντέλου.

Η ουσία σχετικά με την Τεχνητή Νοημοσύνη είναι ότι, δεδομένης της περιορισμένης και συχνά λανθασμένης φύσης της ανθρώπινης λογικής σε αυτόν τον αμαρτωλό κόσμο, η πίστη στα οφέλη της τεχνητής νοημοσύνης συνοδεύεται από μια σειρά περιορισμών και προφυλάξεων. Από την άλλη, η πίστη στον Παντοδύναμο Θεό της Βίβλου,

τον Δημιουργό του Σύμπαντος, πρέπει να είναι ακλόνητη και απεριόριστη. Η υπέρτατη νοημοσύνη του Θεού, καθώς και ο τέλειος χαρακτήρας του στη χρήση αυτής της νοημοσύνης, δεν είναι μόνο πολύ πιο πάνω από οποιαδήποτε εφαρμογή τεχνητής νοημοσύνης, αλλά και πολύ ανώτερη από κάθε ανθρώπινο μυαλό που σχεδίασε αυτά τα συστήματα.

ΥΠΑΡΧΕΙ ΘΕΟΣ

Πολλοί άνθρωποι πιστεύουν ότι υπάρχει Θεός, και η συντριπτική πλειονότητα από αυτούς δεν έχουν σαφείς ιδέες για αυτόν και ποια μπορεί να είναι τα σχέδιά του για την ανθρώπινη δημιουργία του. Ωστόσο και ανεξάρτητα από τη μορφή που μπορεί να πάρει, στην καρδιά και το μυαλό του ανθρώπου συνήθως επιβραδύνεται η επιθυμία για λατρεία μιας ανώτερης δύναμης.

Μια ευφυής πρώτη αιτία, σε αντίθεση με την απλή τύχη, είναι η μόνη λογική βάση πίσω από κάθε δημιουργία. Το γεγονός της ύπαρξης ενός Θεού με υπέρτατη ευφυΐα φαίνεται στον άπειρο σχεδιασμό αυτού του μεγάλου σύμπαντος, συμπεριλαμβανομένου του ηλιακού μας συστήματος και του σπιτιού του ανθρώπου, του πλανήτη Γη. Φαίνεται επίσης στην οργανική και ανόργανη ύλη και στη σχέση των δύο. Φαίνεται στον αέρα που αναπνέουμε, στο νερό που πίνουμε και στο φαγητό που τρώμε. Ο άνθρωπος δεν δημιουργήθηκε για τον αέρα, ούτε για την τροφή. Αυτά, μάλλον, σχεδιάστηκαν και προετοιμάστηκαν για τον άνθρωπο πολύ πριν δημιουργηθεί. Τι στοργικό και έξυπνο σχέδιο ήταν αυτό από την πλευρά ενός πανσόφου Θεού και Δημιουργού!

Ο Θεός που λατρεύουμε, ο Θεός της Βίβλου, μας παρουσιάζεται παντού, και σε κάθε σελίδα του Λόγου του, ως προσωπικός Θεός. Έχει προσωπικότητα. Η Αγία Γραφή αποκαλύπτει ότι ο Επουράνιος Πατέρας μας σκέφτεται, αισθάνεται και βούλεται. Το ότι σκέφτεται δείχνει ότι έχει διάνοια. Το ότι νιώθει αποδεικνύει ότι έχει ευαισθησίες· και το γεγονός ότι θέλει σημαίνει ότι έχει χαρακτήρα και ενεργεί

με συνέπεια με αυτόν.

Σχετικά με τη διάνοια του Θεού, η Αγία Γραφή δηλώνει: «Ο ΚΥΡΙΟΣ ο Θεός των θεών, γνωρίζει» (Ιησ. 22:22· Ψαλμ. 44:21· Πράξεις 15:18). Ο Θεός, τον οποίο λατρεύουμε, έχει επίσης ευαισθησίες. Αισθάνομαι οίκτο. Αγαπάει. (Ψαλμ. 103:13) Επιπλέον, ασκεί τη θέλησή του. Ο Ιησούς μας έχει διδάξει να προσευχόμαστε: «Ελθέτω η βασιλεία σου. Γενηθήτω το θέλημά σου». —Λουκάς 11:2

Ο Θεός εργάζεται, αλλά πάντα σύμφωνα με την «βουλήν του θελήματος αυτού». (Εφεσ. 1:11) Ποτέ δεν θεώρησε απαραίτητο να συμβουλευτεί κάποιο από τα πλάσματά του για το τι πρέπει να κάνει ή πώς. Αυτό είναι ένα γεγονός που θα μπορούσαμε κάλλιστα να σκεφτούμε, γιατί μερικές φορές είμαστε επιρρεπείς, στις προσευχές μας, να συμβουλευόμαστε τον Θεό τι πρέπει να κάνει. Είναι ευτυχές για όλα του τα πλάσματα που δεν λαμβάνει υπόψιν τις συμβουλές τους.

Η Αγία Γραφή αποκαλύπτει ότι, αρχικά, μόνο ο Θεός κατείχε την αθανασία, η οποία είναι μία από τις ιδιότητες ενός θεϊκού όντος, και όταν ο Ιησούς αναστήθηκε από τους νεκρούς, του δόθηκε η θεία φύση. (Α' Τιμ. 1:17· 6:16· Φιλ. 2:9-11) Ένας καλός ορισμός της αθανασίας είναι αυτός που έδωσε ο Ιησούς όταν είπε: «Διότι καθώς ο Πατήρ έχει ζωήν εν εαυτώ, ούτως έδωκε και εις τον Υιόν να έχη ζωήν εν εαυτώ.» —Ιωάννης 5:26

Η αιωνιότητα έχει να κάνει με την ύπαρξη. Λέγεται ότι ο Θεός είναι ο πρώτος: «Εγώ είμαι ο πρώτος και εγώ ο έσχατος· και εκτός εμού δεν υπάρχει Θεός.» (Ησα. 44:6) Ο ψαλμωδός μαρτύρησε: «Πριν γεννηθώσι τα όρη, και πλάσης την γην και την οικουμένην, και από του αιώνος έως του αιώνος, συ είσαι ο Θεός.» (Ψαλμ. 90:2) Ο Δημιουργός θα συνεχίσει να παραμένει το Υπέρτατον Όν σε όλο το μεγάλο του σύμπαν. Είπε: «Δεν θέλω δώσει την δόξαν μου εις άλλον.» —Ησα. 42:8

Ο ΑΥΤΑΡΚΗΣ

Η Τεχνητή Νοημοσύνη δεν είναι αυτάρκης.

Χρειάζεται χιλιάδες, ίσως εκατομμύρια, πληροφορίες και αλγόριθμους που τροφοδοτούνται σε αυτήν από τους ανθρώπινους δημιουργούς του πριν μπορέσει να εκτελέσει οποιαδήποτε εργασία άξια αναφοράς. Ο Θεός που μας αποκαλύφθηκε στη Βίβλο, στην ίδια τη φύση του είναι αυτάρκης και πλήρως διαισθητικός. Δεν χρειάζεται εξωτερική βοήθεια ή καθοδήγηση για να το προσθέσει στη δική του προσωπική νοημοσύνη. (Πράξεις 17:24,25) Όχι μόνο δεν χρειάζεται καμία εξωτερική βοήθεια, αλλά χαρίζει συνεχώς τα χαρίσματά του στη δημιουργία του. Είναι ο δωρητής κάθε καλού και τέλειου δώρου. — Ιάκωβος 1:17

Ο Θεός είναι παντοδύναμος. Αυτό σημαίνει ότι έχει όλη τη δύναμη, την εξουσία και τον έλεγχο. Ωστόσο, μας αποκαλύπτει ότι έχει θέσει ορισμένα όρια στην παντοδυναμία του. Στο εδάφιο Εβραίους 6:18 μας λένε ότι ο Θεός δεν μπορεί να πει ψέματα και στο Β' Τιμόθεο 2:13 ότι δεν μπορεί να αρνηθεί τον εαυτό του. Στο Ιάκωβος 1:13 πληροφορούμαστε ότι ο Θεός δεν πειράζεται από το κακό. Είναι ένας άγιος και δίκαιος Θεός και δεν θα χρησιμοποιήσει τη δύναμή του με οποιονδήποτε τρόπο που θα παραβίαζε τις άλλες ιδιότητες του, τη δικαιοσύνη, τη σοφία και την αγάπη.

Ο Θεός της Βίβλου είναι ο μεγάλος και υπέρτατος αρχιτέκτονας όλων όσα υπάρχουν τώρα ή που θα υπάρξουν ποτέ στο μέλλον, «όστις απ' αρχής αναγγέλλω το τέλος και από πρότερον τα μη γεγονότα». (Ησα. 46:10) Τα σχεδίασε όλα σύμφωνα με «τη βουλή του δικού του θελήματος». (Εφεσ. 1:11) Σε όλη εκείνη την αιωνιότητα του παρελθόντος, όταν ήταν μόνος, θα μπορούσε κάλλιστα να διαμόρφωσε σχέδια και σκοπούς που θα απαιτούσαν την αιωνιότητα του μέλλοντος για να επιτευχθούν. Τα πεπερασμένα μυαλά μας τρεκλίζουν καθώς προσπαθούμε, έστω και με μικρό τρόπο, να κατανοήσουμε τον Θεό της αιωνιότητας και τα αιώνια έργα του. Εμείς και όλα τα στρατεύματα του ουρανού δεν είμαστε παρά σαν μικρά παιδιά που παίζουμε με τους λεπτούς κόκκους άμμου στις όχθες του ωκεανού της αιωνιότητας, όπου μπροστά από την τρομαγμένη φαντασία μας διαδίδουν τους απεριόριστους σκοπούς του Θεού μας,

που είναι ανεξιχνίαστοι και αμέτρητοι.

Ο ΘΕΟΣ ΕΙΝΑΙ ΠΑΝΤΟΓΝΩΣΤΗΣ

Η παντογνωσία ορίζεται ως η γνώση όλων των πραγμάτων, και ο Θεός κατέχει τέτοια γνώση. Αντιλαμβάνεται τα πάντα· θυμάται τα πάντα. Ωστόσο, χαιρόμαστε πως συνδέεται με τη μνήμη όλων των πραγμάτων που μας έδωσε είναι η διαβεβαίωση ότι υπάρχουν κάποια πράγματα που επιλέγει να ξεχάσει. Αυτό, επίσης, είναι μια ιδιότητα της παντογνωσίας. Για παράδειγμα, σχετικά με τον Ισραήλ κάτω από τη Νέα Διαθήκη που υποσχέθηκε να κάνει μαζί τους, η υπόσχεση του Θεού είναι ότι την «αμαρτία» και την «ανομία» τους δεν θα τις θυμάται «πια» επειδή το αίμα του Χριστού έγινε η βάση για τη συγχώρεση των αμαρτιών. — Ιερ. 31:31-34· Εβρ. 8:12· 9:12-28

Μας λένε ότι όλα τα πράγματα είναι γυμνά και αποκαλύπτονται ενώπιον του Θεού. (Εβρ. 4:13) Στις αντιληπτικές και διαισθητικές του δυνάμεις έχει ικανότητα υπολογισμού, τάξης, χρωματισμού, βάρους, μεγέθους, μορφής, λεπτομέρειας, χρόνου, τόπου, αρμονίας, κατασκευής, ομορφιάς και υπεροχής. Όλα όσα έχει ποτέ συλλογιστεί και σκεφτεί, και όλα όσα θα οραματιστεί ακόμη στους αιώνες του μέλλοντος, ο Θεός έχει την ικανότητα να θυμάται για όλη την αιωνιότητα!

Σκεφτείτε τον άπειρο νου που ήταν σε θέση να σχεδιάσει όλα όσα υπάρχουν στο μεγάλο του Σύμπαν — στον κόσμο των πνευμάτων και στον υλικό κόσμο. Όλα είναι προϊόντα της σοφίας και της δύναμής του, και όλα είναι σχεδιασμένα σύμφωνα με τη δικαιοσύνη και την αγάπη του. Ο Θεός ρώτησε τον υπηρέτη του Ιώβ: «Που ήσο ότε εθεμελίονον την γην; απάγγελον, εάν έχης σύνεσιν. Τις έθεσε τα μέτρα αυτής, εάν εξεύρης; ή τις ήπλωσε στάθμην επ' αυτήν; Επί τίνος είναι εστηριγμένα τα θεμέλια αυτής; ή τις έθεσε τον ακρογωνιαίον λίθον αυτής,» — Ιώβ 38: 4-6

Ο Θεός έχει επίσης την ιδιότητα του να είναι πανταχού παρών! Δεν είναι απαραίτητο να ταξιδέψει κυριολεκτικά, έστω και στιγμιαία, από το ένα μέρος του

σύμπαντος στο άλλο για να δει τι συμβαίνει. Αντίθετα, είναι σε θέση να «βλέπει» και να «ακούει» τα πάντα, παντού στην τεράστια επικράτειά του ανά πάσα στιγμή. (Ιερ. 23:23,24· Ψαλμ. 139:2-12) Από αυτή τη σκοπιά βρισκόμαστε πάντα στην παρουσία του Θεού. Πόσο ενδυναμωτικό της πίστης μας είναι αυτό!

Η Βίβλος Ferrar Fenton μεταφράζει το Ησαΐας 43:13 ως εξής, «Υπήρξα πριν από τον ίδιο τον χρόνο». Δεν χρειαζόταν η μέτρηση του χρόνου, τουλάχιστον από την περιορισμένη ανθρώπινη αντίληψή μας, όταν ο Θεός ήταν μόνος. Ωστόσο, με την έναρξη της δημιουργίας, μια μονάδα αξίας ως προς τη διάρκεια έγινε ουσιαστική και ο Θεός είναι ακριβής χρονομέτρης. Πραγματοποιεί τα σχέδιά του με καθορισμένο χρονοδιάγραμμα. Δεν είμαστε σε θέση να κατανοήσουμε πλήρως κάθε πτυχή αυτού του προγράμματος, γιατί δεν μας το αποκάλυψε με κάθε λεπτομέρεια. Ωστόσο, όταν χτυπά το ρολόι του Θεού, κινείται, ανεξάρτητα από το ποιος μπορεί να μείνει ακίνητος ή ποιος εργάζεται σε αντίθεση.

Στις Παροιμίες 8:22, η Νέα Ζωντανή Μετάφραση αναφέρει τον μονογενή Υιό του Θεού—τον Ιησού στην προανθρώπινη ύπαρξή του—μιλώντας για την εποχή που αυτός και ο Δημιουργός ήταν μόνοι μαζί, λέγοντας: «Ο Κύριος με διαμόρφωσε από την αρχή, πριν δημιούργησε οτιδήποτε άλλο». Τι υπέροχο να σκεφτεί κανείς ότι όταν ο μεγάλος Αρχιτέκτονας και ο Γιος του άρχισαν να εκτελούν το έργο της δημιουργίας, πρώτα έσπρωξαν προς τα πίσω τα τείχη του τίποτα και δημιούργησαν χώρο! Τότε, από την άπειρη σοφία και τη μεγάλη δύναμη του Θεού, αυτός και ο πιστός Υιός του άρχισαν να γεμίζουν το κενό του διαστήματος με τους αστερισμούς των ουρανών -γαλαξίες, αστέρια, πλανήτες— σε ολόκληρο το Σύμπαν.

ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΙ ΤΗ ΔΟΞΑ ΤΟΥ

Ο ψαλμωδός έγραψε: «Οι ουρανοί διηγούνται την δόξαν του Θεού, και το στερέωμα αναγγέλλει το έργο των

χειρών αυτού. Η ημέρα προς την ημέραν λαλεί λόγον, και η νυξ προς την νύκτα αναγγέλλει γνώσιν.» (Ψαλμ. 19:1,2) Στη συνέχεια, στον έβδομο στίχο ο Δαβίδ πρόσθεσε: «Η μαρτυρία του Κυρίου πιστή, σοφίζουσα τον απλούν.» Έτσι, ενώ είμαστε σε θέση να κατανοήσουμε κάτι από τη δόξα του Δημιουργού σημειώνοντας το μεγαλείο των δημιουργικών του έργων, όταν πηγαίνουμε στον Λόγο του και εξετάζουμε τη «μαρτυρία» για τα γενναιόδωρα σχέδιά του προς την ανθρώπινη δημιουργία του, αποκτούμε την πιο οικεία μας γνώση για τον ένδοξο χαρακτήρα του.

Ο Θεός δημιούργησε τον άνθρωπον κατ' εικόνα του, τέλειον και πλήρως ικανόν να ανταποκρίνεται στις δίκαιες απαιτήσεις του νόμου του. (Γέν. 1:26) Ήταν εξαιρετικά σωστό ο Δημιουργός να επιβάλλει την απόλυτη υπακοή από πλευράς των νοήμωνων πλασμάτων του. Εφόσον δεν υπάκουσαν τον νόμο του Δημιουργού τους, ήταν σωστό και δίκαιο να καταδικαστούν σε θάνατο, καθώς είχε προειδοποιήσει ξεκάθαρα τον Αδάμ σχετικά με την ποινή για την ανυπακοή. — Γεν. 2:16,17

Ο Δημιουργός δεν σταματά όμως εδώ με την αποκάλυψη του ένδοξου χαρακτήρα του. Μέσω του θείου σκοπού του για την ανθρώπινη ανάκαμψη από την αμαρτία και τον θάνατο εμφανίζεται η αγάπη του: «Διότι τόσον ηγάπησεν ο Θεός τον κόσμον, ώστε έδωκε τον Υιόν αυτού τον μονογενή, διά να μη απολεσθή πας ο πιστεύων εις αυτόν, αλλά να έχη ζωήν αιώνιον.» (Ιωάννης 3:16) Ο Ιησούς ήρθε για να λυτρώσει τον άνθρωπο από το θάνατο και προσέφερε τον εαυτό του ως «αντίλυτρον για όλους». (Α' Τιμ. 2,5,6) Για να το κάνει αυτό, ο Ιησούς έχυσε τη δική του ψυχή μέχρι θανάτου, δίνοντας την τέλεια ανθρώπινη ζωή του για τη χαμένη τέλεια ζωή του Αδάμ, ο οποίος είχε παρακούσει. (Ησα. 53:12· Μάρκος 10:45) «Διότι επειδή ο θάνατος ήλθε δι' ανθρώπου, ούτω και δι' ανθρώπου η ανάστασις των νεκρών. Επειδή καθώς πάντες αποθνήσκουσιν εν τω Αδάμ, ούτω και πάντες θέλουσι ζωοποιηθῇ εν τω Χριστώ», δηλαδή, σε όλους θα δοθεί η ευκαιρία να αποκτήσουν αιώνια ζωή στη βασιλεία του Χριστού. — Α' Κορ. 15:21,22

Πέρα από αυτό, η πλήρης φλόγα της δόξας του Θεού αποδεικνύεται τελικά μέσω της χρήσης της δύναμης του στην ανάσταση των νεκρών. Η εξαιρετική απόδειξη αυτού δόθηκε ήδη, αν και μέχρι στιγμής αυτό το αναγνωρίζουν και πιστεύουν πλήρως μόνο λίγοι. Αυτή ήταν η ανάσταση του Υιού του, Ιησού Χριστού, από τους νεκρούς. Οι αληθινοί ακόλουθοι του Ιησού, εκείνοι που έχουν απόλυτη εμπιστοσύνη στον Λόγο του Κυρίου και στη μαρτυρία του σχετικά με την ανάσταση, είδαν αυτή τη θαυμάσια εκδήλωση της δόξας του Θεού. — Α' Κορ. 15:3,4,20-22· Πράξεις 2:32· 17:31

Ο Απόστολος Παύλος έγραψε ότι «ο Χριστός αναστήθηκε από τους νεκρούς με τη δόξα του Πατέρα», που σημαίνει ότι αυτή η άνευ προηγουμένου χρήση της θείας δύναμης επέδειξε τη δόξα του Θεού, όπως όλα τα έργα της δημιουργίας «δηλώνουν» τη δόξα του. (Ρωμ. 6:4) Η δόξα του Θεού εμφανίζεται επίσης στην «πρώτη ανάσταση» της εκκλησίας του Χριστού. (Αποκ. 20:6) Τελικά, όλη η ανθρωπότητα θα αναγνωρίσει αυτή την απόδειξη της δόξας του Δημιουργού. —Ιωάννης 5:28,29· Πράξεις 24:15

Ερχόμενοι ακόμη πιο κοντά στις καρδιές του ανθρώπινου γένους, ως απόδειξη της δόξας του Θεού, θα είναι η ανάσταση όλης της ανθρωπότητας από τον ύπνο του θανάτου. Ο Ιησούς είπε στη Μάρθα ενώ ετοιμαζόταν να ξυπνήσει από τον θάνατο τον αδελφό της Λάζαρο: «Δεν σοι είπον ότι εάν πιστεύσης, θέλεις ιδεί την δόξαν του Θεού;» —Ιωάννης 11:40

Το εδάφιο Αββακούμ 2:14, μια υπέροχη προφητεία που απεικονίζει τα αποτελέσματα της βασιλείας του Χριστού στη γη, λέει: «Διότι η γη θέλει είσθαι πλήρης της γνώσεως της δόξης του Κυρίου, καθώς τα ύδατα σκεπάζουσι την θάλασσαν.» Η Αγία Γραφή αποκαλύπτει ξεκάθαρα ότι ένας από τους κύριους στόχους της βασιλείας του Χριστού είναι η αποκατάσταση των νεκρών στη ζωή, και μπορεί κάλλιστα η ολοκλήρωση αυτού με θεική δύναμη να είναι ένα από τα ισχυρά έργα αυτής της βασιλείας που θα συμβάλει στην πλήρωση της γης με τη δόξα του Θεού.

Εκ κατακλείδι, ο νους και η ευφυΐα του Θεού είναι απείρως ανώτερα από αυτά οποιουδήποτε ανθρώπου, για να μην πω τίποτα για οποιαδήποτε μορφή Τεχνητής Νοημοσύνης που δημιουργήθηκε από τον άνθρωπο. Επομένως, καλά κάνουμε να αναζητούμε καθοδήγηση και κατεύθυνση σε Αυτόν για όλες τις υποθέσεις της ζωής. Σημειώνουμε αυτό το ισχυρό εδάφιο: «Διότι αι βουλαί μου δεν είναι βουλαί υμών ουδέ οδοί υμών αι οδοί μου, λέγει Κύριος. Αλλ' όσον είναι υψηλοί οι ουρανοί από της γης, ούτως αι οδοί μου είναι υψηλότεραι των οδών υμών και αι βουλαί μου των βουλών υμών.» — Ησ. 55:8,9

Δόξα τω Θεώ που ούτε υπήρξαν, ούτε θα υπάρξουν ποτέ, οποιεσδήποτε «αθέλητες συνέπειες» από τα αποτελέσματα της θείας νοημοσύνης. Βασίζεται στα τέσσερα υπέρτατα και αταλάντευτα χαρακτηριστικά χαρακτήρα του Δημιουργού: το θεμέλιο της δικαιοσύνης του, την απέραντη σοφία του, την απεριόριστη αγάπη του και την παντοδύναμη δύναμή του. Πράγματι, «Η πίστη μπορεί να τον εμπιστευτεί σταθερά, ό,τι κι αν γίνει!»
